

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

XIX. Quia est Mater misericordiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

batur Virgo, & non poterat mori. Crux illa animæ, & patibulum spiritûs, in qua erat hostia viva, & beneplacens Deo, & medullatum holocaustum, quod cum ipsa incenderet, tantum conscientiæ ministerio utebatur: ipsaque sine strepitu se ipsam macerans in altari interiori & ligna, & flammis, & latices conferebat: nimirum in tabernaculo illo duo videres altaria, aliud in pectore Mariæ, aliud in corpore Christi. Christus carnem, Maria immolabat animam; optabat verò ipsa ad sanguinem animæ & carnis suæ addere sanguinem, & elevatis in cruce manibus, celebrare cum Filio sacrificium vespertinum, & cum D. JESU corporali morte, redemptionis nostræ consummare mysterium: hoc ipsum verò cum solius summi Sacerdotis fuerit privilegium, & Virgini mori tunc omninò non licuerit, morte ipsa illi acerbius fuisse opinor. Jam hic ut *Bernardus* monet *super Missus* ò homo securum habes accessum ad DEUM ubi Mater stat ante Filium, & Filius ante Deum, Mater ostendit Filio pectus & ubera, Filius ostendit Patri latus & vulnera; ubi ergò poterit esse repulsa, ubi tot concurrunt amoris insignia. Quæ verba *Austor Pimeij in stellaris lib. 12. p. 2. art. 1.* ubi retulit statim subjicit. Si ergo nulla potest esse repulsa, ergò sequitur quòd servire Mariæ est certissimum signum salutis æternæ consequendæ.

19. Quia est Mater misericordiæ.

Filius miserebatur supra turbam, sed & tu, ait *S. Theophan. Men. 9. Jan. oct. 9.* singulari erga homines miseratione afficeris; experti qui nec invocata auxilium senserunt. Refert *S. Anton. rem ejusmodi 4. p. tit. 15. cap. 32. parag. 2.* Miles quidam divitijs abusus largitiones nimias instituebat, donec eas ad fundum redegerit: aderat dies solemnior, quàm ille solitus prodigalior esse, & ut sequitur nimiam profusionem pudor: ita hic ut ei lenimen inveniret, latebras petijt, ibi suam deploraturus inopiam, ubi nemo arbiter esset: ecce adest comes genius quispiam è perditis, causam orat tristitiæ, & accipit, ac simul solatium impertit, certo loco miles domi foderet, inventurus quæ suo honori suppetere: plura deinde accessura si imperium secutus fuerit, & diem conventioni destinat. Reperit miles defossas opes, & inopiam redimit, & honorem profusionibus: sed urget destinata dies, ut pacta reliqua conficiantur, jubet uxorem comitem viæ esse, ea Matri misericordiarum devotissima fuit, sequitur maritum in quempiam festinantem lacum, fortè erat Divæ Virginis ad viam ædícula, orat conjunx, tantùm moræ largiatur maritus, donec solitum Virgini pensum precum decurrat: annuit: Ingredditur & solito

solito fervore orat, quem acuebat prælagus quidam horror, & metus suspectæ viæ. O misericordia Marris! sopitur mulier, Virgo illius figuram formamve assumit, & militem comitatur: venit ad feralem lucum, ad nundinas æternitatis: sed en genij advertentes quam ille sociam duceret, ejulant, clamant: infidelitatis, prodicionis militē arguūt, qui pro uxore Matrem Dei adveheret: & subito in fumum abeunt. Insuper monentur à Virgine, nè in posterum in devotam mulierem quidquam audeant. His visis miles funestum agnoscit statum, jubetur que uxorem in templo sopitam querere: cum qua deinde in obsequio Virginis vixit piē, nec egenē. *Bernard. serm. de Verbis Apoc.* Nihil austerum in Virgine, nihil terribile, tota suavis est, omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam. *Ibid. considerat verba, Amicta sole.* Quemadmodum enim ille sol super bonos, & malos indifferentem oritur, sic ipsa quoq; præterita non discutit merita, sed omnibus se exorabilem, omnibus elementissimam præbet, omnium denique necessitates amplissimo miseretur affectu. *Bonav. in spec. cap. 8.* Quis est super quem sol non luceat? Quis est super quem misericordia Mariæ non resplendeat? *Bonav. spec. cap. 14.* Quis dubitare potest omnino in charitatis affectionem transisse viscera Mariæ, in quibus ipsa quæ Deus est Charitas novem mensibus corporaliter requievit? Illa est designata per Sunamitidem, Regum quæ Davidem calefaciebat. *Rupert. in Cant. 6.* Porro Sunamitis puella speciosa sola digna est stare coram Deo Rege, ipsumque calefacere, id est bene calentem ejus charitatis gloriam, scilicet remissionem peccatorum obtinere. *Jdot. cap. 3.* Species ignis consistit in ardore, & splendore, in te autem ô Bma Virgo Maria fuit ignis charitatis, ardens & splendens ante Deum, & nos miseros peccatores protegens. *Guilielm. Avernus Episc. Paris. in Rhet. Di. c. 38.* Non præsumat aliquis DEum, vel Dei Filium se posse habere propitium & benevolum, qui benedictam Matrem suam offensam, aut aversam habuerit. *Bonav. spec. cap. 2.* Magna fuit erga miseros misericordia Mariæ adhuc exultantis in mundo: sed multo major erga miseros erat misericordia ejus jam regnantis in cœlo. Majorem per beneficia innumerabilia nunc ostendit hominibus misericordiam, quia magis nunc hominum innumerabilem miseriam intuetur.

20. Quia non solum ipsa in se, sed etiam in suis imaginibus est admirabilis Thaumaturga.

Quare B. Virgo in his potius quam alijs locis patrat miracula? in simili respondet S. August. *epist. 137.* Ad ista quæ hominibus visibiliter nota sunt, quis potest
 Mm 2 ejus